వశీకరణం

రాజేంద్ర

"మిత్ర వశీకరణం" అన్న పుస్తకాన్ని పలుమార్లు చదివి ఆకళించుకొన్నాడు సుందరరావు. ఇక తెలుసుకొన్న విషయాలన్నింటినీ ఆచరణలో పెట్టడమే తరవాయి అనుకొన్నాడు. తన చుట్టూరా వున్నవాళ్లందరిమీదా ప్రయోగాలు జరపాలనుకొన్నాడు.

ఆ పుస్తకంలో అనేక సూచనలివ్వబడినవి. ఎలాంటి వారిని ఏవిధంగా వశపర్చుకోవచ్చునో, ఎవరిదగ్గర ఎలా సంచరించాలో, ఎలా మాట్లాడాలో, ఏమేమి మాట్లాడాలో వివరంగా రాయబడింది. అన్నిటినీ అవులులో పెట్టడానికి మంచిశ్రద్ధ, పట్టుదల కావాలని పది పేజీలు రాయబడింది. అందుకని సుందరరావు ముందు అన్ని విషయాలూ బాగా ఆలోచించి ఒక మంచి పంథా ఏర్పరచుకొన్న తర్వాత రంగంలో ప్రవేశించాడు.

మిత్రుల్ని పేరుపెట్టి పిలవడం చాలమంచిదని అందులో ఒక సలహా!

ఉదయం ఆఫీసుకు వెళ్తూ వుండగా ఒక మిత్రుడు కనిపించాడు.

"ఏమండి శ్రీరామచంద్రుడుగారూ కులాసా..." అని పలకరించాడు మిత్రుణ్ణి.

మిత్రుడు నిలిచాడు. సుందరరావు సంతోషించాడు. "మొదటి మెట్టు" అనుకొన్నాడు.

"మేష్టరుగారూ! మీరూ మొదలుపెట్టారూ! అనుకొన్నానండి. ఎప్పుడైతే ఆ రౌడీ మూకతో చేరారో అప్పుడే అనుకొన్నాను, మీరూ చెడిపోతారని. వట్టి వెధవలు. ఇంకోణ్ణి హేళన చేయడమేగాని స్వతహాగా ఒక్కడూ ఉప్పురాతికి పనికిరాడు. ఇంకోడు అవినీతిపరుడని గంటస్తంభం మీదెక్కి గోలపెట్టి నానా రభస చేస్తారు. తాము రహస్యంగా అంతకన్న లుచ్ఛాలు! అలాంటి మూఢులతో మీలాంటి మంచివాడు చేరడం ఏమీ బాగోలేదు. ఇంకా పైకి రావలసినవారు, చదువుకొన్నవారు, యువకులు, మంచి ప్రవర్తన అలవరచుకొని నలుగురిలోనూ మంచివాడూ, కుదురయినవాడూ, యోగ్యుడూ అని అనిపించుకోవలసినవారు—మీరే యిలా అయిపోయారు. ఇంత త్వరగా ఇలా చెడిపోతారనుకోలేదు. పోనీ లెండి. తప్పయ్యేది, ఇవాళే అయింది. తెలి కదుపుతానుగానీ ఎవడిభార్య యేలా పోతే మీకేమండీ? ఎవడి సంసారాన్ని ఎవడెలా చక్కబెట్టుకుంటే మీదేంపోయిందీ అంటాను. అవును నా భార్య నాకు ఇష్టంలేదు...పంపించేశాను. పీడా వదిలిపోయిందనుకొన్నాను. మా మధ్య వెయ్యి జరిగి వుంటాయి. అవన్నీ మీకెందుకు భార్యాభర్త అన్న తర్వాత లక్ష వుంటాయి! ఏవో మనస్పర్థ లొచ్చేయి...దాంతో ఆవిడ వెళ్ళిపోయింది.. ఏం మీకేం ... ధైర్యముంటే ఆవిణ్ణి వెళ్ళి అడగరాదూ...మీరే ఆమెను ఉద్ధరించరాదూ! ప్రతి వాడూ ఓ వాల్మీకి కాలేక పోయాడా...ఇదిగో మేష్టరుగారూ మర్యాదగా చెప్తున్నాను ... ఇంకా చిన్నవారు, ఉన్నతికి రావలసినవారు. నామాట ఒక్కటి వినండి. ఇంక ఇలాంటి విషయాల్లో జోక్యం కలుగజేసుకొన్నారా... సర్వనాశనమై పోతారు. వాళ్ళకేం అన్ని విధాలా చెడ్డారు. ఇప్పటికి పారంభోకు లనిపించుకొన్నారు. అలాగనిపించుకోవాలనుకొంటే సరేసరి! ఏదో నేను చెప్పవలసింది చెప్పాను. ఆ తరువాత మీ యిష్టం. బాగే పడతారో, చెడిపోతారో ... నిర్ణయించుకోండి. వస్తాను...సెలవు...వాళ్లో మాత్రం జాగ్రత్త అంటూ విసవిస నడిచి వెళ్ళిపోయాడు."

తక్షణం ఎక్కడైనా ఒక లోతైన సొరంగంలోకి పడి మూర్ఛపోవాలనిపించింది సుందరరావుకు. అతనికేమి బోధపడలేదు. తలతిరిగి పోయింది. ముఖం వికారంగా మారిపోయింది. కాళ్లు చేతులు వణకసాగాయి. ప్రక్కగా చూచాడు. ఒక హోటలు కనిపిస్తే, అందులోకి చొరబడ్డాడు. అర్జెంటుగా కాఫీ తెప్పించి త్రాగేశాడు.

ఇంతలో అక్కడికి నాగరాజరావని ఒక మిత్రుడు వచ్చాడు. ఈసారి ఎలా పలుకరించాలో తోచక వూరికే వుండిపోయాడు. ఆ మిత్రుడు దగ్గరగా వచ్చి—

"ఏమిస్వామీ! కళ్ళు కనిపించలా? నాకేసి శత్రువును చూచినట్టు చూస్తావేమిటి? పలకరించడం చేతగాకపోతే పోయింది. ముఖంలో, నవ్వు నటించిన సూచనలే లేవేమిటి? "గుడ్ గాడ్" అన్నాడతను.

"క్షమించండి. ఏదో ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాను. రండి కూర్చోండి." అన్నాడు.

నాగరాజారావు దగ్గరకువచ్చి కూర్చున్నాడు.

"ఏమిటి విశేషాలు" అన్నాడు. వెయిటర్‌నుపిలిచి కాఫీకి ఆర్డరిచ్చాడు.

"మీ రంతా చేరి నా కొంప ముంచారండీ! మీ రందరూ మీ ప్రక్క సీటాయన్ని శ్రీరామచంద్రుడుగా రంటూవుంటే నేనూ ఆ పేరుపెట్టి పిలిచేశాను...... దాంతో...."

"ఏమిటీ ఆ పేరో పిలిచేశారూ? కొంప ముంచేశారు పొండి! మేము ఆయన్ని ఆ పేరుతో వ్యవహరిస్తామేగాని, పిలవడం అలా పిలవం కదండీ...! ఇంతకూ ఆయన ఏ మన్నాడూ..." అని ఆతురత కనబరిచాడు నాగరాజారావు.

"నా భార్య ఎలాపోతే మీ కేమండీ అంటాడేమిటండీ ఆయన. నా కేం బోధపడలా..." అన్నాడు సుందరరావు.

"అదే అందులోనే వుంది. రామాయణంలో శ్రీరాముడు ఒక చాలికమాటవిని, భార్యను అరణ్యానికి పంపించేశాడుకదా! అలాగే మనవాడూ ఆ శ్రీరామచంద్రులవారిని యథాశక్తి అనుసరిద్దామని, ఈమధ్యనే భార్యను పుట్టింటికి పంపించేశాడు. అంతకుముందు పోట్లాడుకొని రోజూ ఏడుపు ముఖంతో ఆఫీసుకువచ్చేవాడు..."

"తెలిసిందండీ! ఇంక చాలు. ఇంక ఇలాంటివాటి జోలికి చస్తే వెళ్ళను" అని లేచాడు సుందరరావు.

నాగరాజారావుకు కాఫీవచ్చింది.

"కూర్చోండి. ఒక్కనిముషం. నేనూ వచ్చేస్తాను" అన్నా వినిపించుకోకుండా వెళ్ళిపోయాడు సుందరరావు.

* * *

ఈ "పాయింట్" ఇలా దెబ్బతిన్నది. మరో పద్ధతి చూడాలనుకొన్నాడు.

"ఎదుటివారి గుణాలను ప్రశంసించడం చాలమంచిది. అప్పుడు ఎదుటివారు చాల సంతోషిస్తారు" అని ఆ గ్రంథకర్త మరో సూచనచేశాడు.

ఆఫీసరుగారి పర్సనల్ అసిస్టెంట్‌తో స్నేహంగావుంటే చాల లాభాలున్నాయి. ఆయన అన్నివిషయాలూ తెలిసినవాడు మంచివాడు. అలాంటివాడి స్నేహంగనక సంపాయిస్తే బావుంటుందికదా అనుకొన్నాడు.

మధ్యాహ్నం ఆయనదగ్గరకు వెళ్ళి "నమస్కారం" చెప్పి కూర్చున్నాడు. "నమస్కారం" అని విష్ చేయడం చాలా ఉత్తమ పద్ధతిగా ఆ పుస్తకంలో చెప్పబడింది.

★ వశీకరణం ★

"ఏమిటో కొత్తగా!...ఏమైనా వశీకరణ విధానాలు. నాకు తెలీదూ? పనుంటే ఎంత వినయమైనా చూపిస్తారు, అవసరమైతే వరకున్నా. తర్వాత 'నువ్వెవరు?' అన్నట్లు ప్రవర్తిస్తారు. సరేలెండి. ఏం కావాలన్నారూ?..." అన్నాడాయన.

చిరునవ్వునవ్వి "ఆ...ఏంలేదండీ. ఊరికేనే ఇలావచ్చానంతే..." అంటూబల్లమీది కాగితాలమీదికి దృష్టిపోనిచ్చాడు.

"ఈదస్తూరీ మీదేనాండీ? ఆహా...ఏం అందంగా వున్నాయండీ అక్షరాలు. ముత్యాల్లావున్నాయి. తామరాకుమీది నీటిబొట్లు సూర్యుని వెలుగులో మెరిసినట్లు మిలమిల మెరిసిపోతున్నాయండి. ఈ దస్తూరీయే కాని ఏ ఆడపిల్లదైనా అయితే నేను టక్కుమని పెళ్ళాడేద్దును..." అన్నాడు...తనలో తాను మురిసిపోయాడు. "ఆహా...ఏం దంచేశాను" అనుకొన్నాడు.

పి. ఏ. గారు అదోలా చూశారు.

"మీకు ఏంపనిలేదూ? మొన్న అరిపోర్టడిగావే అది ఇంతవరకు అందలేదేం?" అన్నాడాయన.

సుందరరావు మాట్లాడ పోయాడు. కానీ నాలిక దిగజారి...లోపలికి వెళ్ళి గుండెను కౌగలించుకొంది. నోటినుంచి మాటరాలా.

"పంపించేస్తానండీ. వస్తానండీ. సెలవు" అంటూ అక్కణ్నుంచి ఇవతలికొచ్చేశాడు. వెనకటి మిత్రుడు నాగరాజారావే మళ్ళీ కనిపించాడు. తన దురవస్థను విన్నవించుకొన్నాడు.

"మళ్ళీ కొంపకు నిప్పుపెట్టారండీ! అది ఆయన భార్యకానీ, కుమార్తెదస్తూరీ కానీ కావచ్చు. అప్పుడప్పుడూ ఆయన ఫైల్స్ ఇంటికి తీసుకువెళ్ళి వాళ్ళ సహాయం తీసుకొంటూవుంటారు...'మార్చ్' వచ్చినట్లయి మాట్లాడుతున్న మిత్రుడి మీద పడ్డాడు సుందరరావు.

* * *

వారం రోజులు గడిచాయి. మొదట మరి ఈ 'వశీకరణ' సిద్ధాంతాల జోలికి పోరాదనుకొన్నాడుగానీ, ఇప్పుడు ఇంకొక్క ప్రయోగంచేసి, చూసి, వదిలేద్దామనుకొన్నాడు.

ఇంట్లో ఒక్కోరోజు పొద్దుగడవకుండా చాలకష్టంగా వుంటుంది. ఎవరైనా మంచి కబుర్లు చెప్పే స్నేహితులుంటే బావుండేది, పెళ్ళయివుంటే భార్య వుండేది. ఇప్పుడు ఇంట్లో అమ్మవుంది. ఆమెను పలకరించాలంటే భయం! 'చెడిపోతున్నా'వని గోల పెడుతుంది.

వీధి చివర వెంకట్రావని ఒక స్కూలు మేస్టరుగారున్నారు. బాగాపుస్తకాలుచదివినవాడు. ప్రపంచజ్ఞానమున్నవాడు. సరసుడు. మంచివక్త. సర్వవిషయ పరిజ్ఞానంగల ప్రజ్ఞావంతుడని ఎవరో చెప్పారు. పరిచయం వుంది. రోజూ పలకరించుకొంటూ వుంటారు. ఒకసారి ఇంటికి పిలిచి కాఫీఇస్తే స్నేహం కుదురుతుందనుకొన్నాడు. పుస్తకంలో భోజనానికి పిలవడం మరీ శ్రేష్ఠమైనదని రాయబడింది. కానీ అమ్మవండిన వంటకాలు రుచి చూశాడంటే, మళ్లీ తనముఖం చూడడని భయమేసింది.

ఒకరోజు సాయంకాలం ఆఫీసునుంచి వస్తూవుంటే వీధి మలుపులో వెంకట్రావు గారు కనిపించారు. మామూలు పలకరింపులయ్యాయి.

"మీరోసారి మా యింటికి రావాలండీ. ఇంట్లో ఏం తోచడంలేదు. పైగా..." సుందరరావు మాట పూర్తికాలేదు...

"ఆహా...ఇప్పుడే రానూ...దానికేమండీ? పదండి" అంటూ దారితీశారు. సుందరరావు అనుసరించాడు. ఇద్దరూ ఇల్లు చేరుకొన్నారు. దారి పొడుగునా ఆయన ఏదో మాట్లాడుతూనే వున్నారు.

చెరో కుర్చీలో కూచున్నారు. సుందరరావు తల్లి ఇద్దరికీ కాఫీ తెచ్చియిచ్చింది. వెంకట్రావుగారు బల్లమీద వుంచి కాఫీని సహజంగా మాటల మధ్యలో అందుకొని ఎప్పుడో పూర్తి చేశారు. అందులో ప్రత్యేకమైన తేడా వుంది. కాఫీకి ఆయన అంతే ప్రాధాన్యం ఇవ్వలేదు. కనీసం స్మరించను కూడా లేదు. తన స్వంత బల్లమీద సిగరెట్ అందుకున్నాడు. అందుకొని పూర్తి చేశారు. అలా చేయడం సుందరరావుకు నచ్చలేదు. కాఫీకి 'అగౌరవం' జరిగిందనుకొన్నాడు.

వెంకట్రావు వివిధ విషయాలు మాట్లాడుతున్నారు. ఒక విషయంమీదినుంచి మరో విషయం మీదికి చెంగు చెంగున దాటి...పోతున్నారు....

"పంథొమ్మిది వందల నలభై ఆరులో నేను మహాత్మా గాంధీగారిని చూశాను. ఆయనకు గజందూరంలో నిల్చున్నాను. నా ప్రక్కనే అప్పుడు మా బావమరిది నిల్చున్నాడు. అతనిప్పుడు 'రేడియో'లో పనిచేస్తున్నాడు. అతని నాటికలు రేడియోలో వినితీరవలసినవి. అసలు ఈ రేడియో నాటికలకు ఒక మంచి టెక్నిక్ వుంది. ప్రతిదానికీ ఒక టెక్నిక్ వుంటుంది. ఉపన్యాసాలివ్వటానిక్కూడా ఒక టెక్నిక్ వుంటుంది. బిపిన్ చంద్రపాల్ ఉపన్యసిస్తుంటే ప్రజలు ఉద్రిక్తులయ్యేవారు. మనిషికి ఉద్రేకం చాలా చెడ్డది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఇది మన కొంప ముంచుతుంది. ఏదో ఉద్రేకంలో భార్యాభర్తలు పోట్లాడుకొని విడిపోయి, జీవితాంతం బాధపడిన గాథలు చాలా వున్నాయి. ఈ దాంపత్య జీవితాలు నాశనంకావడానికి చాల కారణాలున్నాయండీ మొదటిది. చాలమంది భర్తలు, భార్యల్ని మనుష్యులుగా గుర్తించకపోవడం....గుర్తించకపోవడంవల్ల 'భార్య'లు చాలకష్టాలకు లోనవుతున్నారు. నాలుగోది...ఇప్పుడు ఎన్ని చెప్పానండీ...ఆ ఐదవది...పోన్లెండి...ఈ ఒకటి రెండు పెద్దసమస్యలు. చిన్నప్పుడు నాకు లెక్కలు చాల కష్టమైన పాఠ్యభాగం. కానీ స్కూలు ఫైనల్లో నూటికి డెబ్భైమార్కులొచ్చాయి. అదృష్టం, అంతే. అదృష్టంలేనిది ఏమీ రాదు. నాకు తెలిసిన దురదృష్టవంతుడొకడున్నాడు. అతను చాలా సంపాయిస్తాడు. ఏంలాభం? అంతా సిగరెట్లు కాఫీలకే తగలేస్తాడు. సిగరెట్ వొంటికి చాలా చెడ్డది, ఏమంటారు?...ఆమాటకొస్తే కాఫీ మరీచెడ్డది. ఒకవీక్లీ పత్రికలో

(48-వ పేజీ చూడండి)

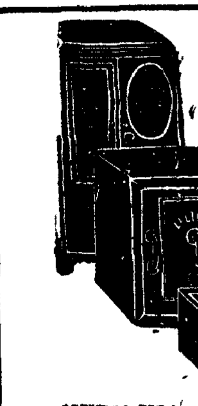

లల్లూరాం అండ్ కంపెనీ
(స్థాపితము 1928.)
ఎన్నో సంవత్సరాలుగా మన్నికకు, నాణ్యతకు, సరసమైన ధరలకు ప్రసిద్ధి చెందిన
* ఇనుప పెట్టెలు * ఉక్కు బీరువాలు * క్యాషు బాక్సులు
లల్లూరాం అండ్ కో,
వెంగలేటివారి వీధి, విజయవాడ - 1.
క్రొత్తషోరూమ్ మారుతిసినిమా ఎదురుగా.
NVRK VJA మద్రాసు బ్రాంచి : 2/156, బ్రాడ్వే, మద్రాసు-1.

★ వశీకరణం ★

(20-వ పేజీ తరువాయి)

"సిగరెట్లు ఆరోగ్యానికి చెరుపా" అనే విషయమై పాఠకులు చర్చలు జరుపుతున్నారు. ఎవరి అభిప్రాయం వారు పంపుతున్నారు. జనవాక్యం...అంటే... కాశ్మీర్‌లో జనవాక్య సేకరణను, మన వి. కె. కృష్ణమీనన్ అంగీకరించడంలేదు. మొన్న భద్రతా సమితి సెక్యూరిటీ కౌన్సిల్‌లో పన్నాలుగు గంటలు గంభీరోపన్యాసం చేశారు. ఉపన్యాసం ఒకకళ. దానికో టెక్నిక్ వుంది. ప్రతిదానికి ఒక టెక్నిక్ వుంది. మా బావమరది నాటికల్లో మంచి టెక్నిక్ వుంది. అతను రేడియో స్టేషన్‌లో పనిచేస్తున్నాడు. మీ ఇంట్లో రేడియో వుందను కొంటాను. మాఇంట్లో

అమృతసంజీవినీ మాత్రలు

గర్భిణులు ప్రసవించువరకు సేవించిన సుఖప్రసవము, ఆరోగ్యసంతానము కలుగును. వేవిళ్లు, నిస్త్రాణ, పాలిపోవుట నివారించి ఉత్సాహము, నరముల పటుత్వము కలుగజేయును. వెలకు రు 3.

ఉదరాంతకి

చంటిబిడ్డల లివర్ స్ప్లీన్ వ్యాధులు సమస్త అనాసలు నివారించును. అజీర్ణము, కడుపుబ్బరము, ముక్కుచు విరేచనముకుట నివారించి, బలము, రక్తవృద్ధి కలిగించును. వెలకు రు 2.

బాలా జీర్ణవటి

8 సం||లు దాటిన పిల్లలకు తరచు కలుగు అజీర్ణము, కడుపుబ్బరము, నీళ్ళ విరేచనములు తెల్లగా పాలిపోవుట, క్రమముగా కృశించుట హరించి రక్తవృద్ధి, బలము కలిగించును. వెలకు రు 1.

శతమూలికాది లేహ్యము

ఇది సుఖ మేహ వ్యాధులు, ఎరుపు, తెలుపుమచ్చలు, బగ్గెలుమాన్పి రక్తము వృద్ధిపరచి బలము, నరముల పటుత్వము కలిగించును. స్త్రీలబుతుబాధలు, అమిత నొప్పి నివారించి తప్పక సంతానము కలుగజేయును. లోహాటక సింధూరముతో రు. 40 రు 18.

శ్రీ భుజంగరావువైద్యశాల,

తాళ్ళరేవు, తూర్పుగోదావరి.

ఒకటుండేది. ఇప్పుడు లేదులెండి......"

మాట్లాడుతున్నాడు మహానుభావుడు. సుందరరావుకు ఏమీ తోచలేదు. ఆయన తనఎదుట ఒక 'మానవుడు' ఉన్నట్లు గూడా గమనించడంలేదు. తనమాటలు ఒకరు వింటున్నారనే ధ్యాసకూడా లేదు. ఆయన ఉపన్యాసానికి అంతూ దరీ కనిపించడంలేదు. ఆపే సూచన కనిపించడం లేదు. "ఏం చేయన్రా శ్రీహరీ" అనుకొన్నాడు సుందరరావు.

దీపాలు వెలిగాయి!

రాత్రి ఎనిమిదయింది...

తొమ్మిదయింది......

భోజనానికి పిలుపు వచ్చింది.

ఇద్దరూ భోజనం చేశారు.

వెంకట్రావుకు ఈ 'చిన్న అడ్డంకు' లేవీ ఆటంకం కలిగించలేదు. ఆయన మాట్లాడుతూనే వున్నారు. భోజనం తర్వాత మళ్ళీ కూర్చున్నారు: తాంబూలం వేసుకోవడం మాటల్లో 'మాటగా' జరిగిపోయింది. సుందరరావు నిద్రను ఆపుకోలేక పోయాడు... ఎప్పుడో నిద్రపోయాడు. కుర్చీలోనే నిద్రపోయాడు. వెంకట్రావుగారు మాట్లాడుతూనే వున్నారు. చాలసేపటి తర్వాత హఠాత్తుగా మాట్లాడుతూ...వెళ్లిపోయారు. తలుపు గొళ్లెం పెట్టడానికికూడా ఆయింట్లో ఎవరూ మేలుకొనిలేరు.

* * *

మర్నాడు సాయంకాలం మళ్లీ పిలవకుండానే వచ్చి ఇంట్లో కూర్చున్నారు వెంకట్రావుగారు. రాగానే మాట్లాడడం ప్రారంభించారు. అక్కడ వుండలేక వంటింట్లోకి వెళ్ళి, మంచినీళ్ళయినా త్రాగాలని సుందరరావు లేచాడు. ఆయన చెయ్యిలాగి కూర్చోబెట్టి అన్నారు.

"ఆఁ...ఇప్పుడేం కాఫీలెండి. ఏం అవసరం లేదండీ. అసలు నాకు కాఫీ అలవాటు లేదండీ. ఎప్పుడన్నా ఓవల్టిన్ త్రాగుతానంతే. అందులోనూ భోజనం వేళ దగ్గరపడుతోంది మరి. ఎప్పుడూ ఏ వేళకది భుజించాలి. ఏమంటారుకీ ఈకాలం కుఱ్ఱవాళ్లు ఏదీ ఒప్పుకోరు. మా అబ్బాయి బియ్యే చదువుతున్నాడు. ఈకాలంలో ఏం బియ్యేలెండికి మాకాలంలో బియ్యే అంటే బియ్యపుబస్తా అన్నమాటే. బియ్యం ఇప్పుడు మరీ ధర ఎక్కువయిపోయిం దనుకోండి..."

సుందరరావు కూలబడిపోయాడు. హఠాత్తుగా లేచాడు. ఆ లేవడంచూచి వెంకట్రావుగారు కూడా దంగుయిపోయారు. సుందరరావుగారు అలమరలోంచి "మిత్ర వశీకరణము" పుస్తకాన్ని తీశాడు. అగ్గిపుల్లగీసి దానిని వెలిగించాడు. అది విచారంగా కాలిపోసాగింది.

వెంకట్రావుగారు...ఒక్కక్షణం వుండి పుస్తకాలనుగురించీ, నిప్పును గురించీ, అడవిలో 'అగ్గితోడి' గురించీ ప్రసంగం సాగించారు.

సుందరరావు ఇంక ఏవిధంగానూ వెంకట్రావును వదిలించుకోలేకపోయాడు. ఇంట్లో వీధిలో పార్కులో, ఆఫీసులో... ఎక్కడికి వెళ్ళినా...వెంబడించసాగాడాయన!

ఏం చేయాలో తోచలేదు...

ఏ పనీ జరగడంలేదు...

ఎక్కడికి వెళ్ళడానికి వీలులేకుండాపోయింది.

ఇల్లుమార్చినా లాభంలేదనిపించింది.

బదిలీచేయమని ఆఫీసరుగారికి దరఖాస్తు పెట్టుకొన్నాడు! ★

వనితా వాణి

(42 వ పేజీ తరువాయి)

వాటితో "వనితాలోకం" ఇంకా అభివృద్ధి పొందుతుందని ఆశిస్తున్నాను.

వి. నాగరత్నం, (శ్రీకాకుళం)

* * *

కుమారి లక్ష్మిగారు వ్రాసిన "వద్దు" అనే కలహంచూచి నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. ఎందుచేతనంటే వారికి నోములు, వ్రతాలు ఇష్టంలేనట్లు తెలుస్తున్నది. నోములకు వేరే పుస్తకాలున్నాయన్నారే. ఇక లోకంలో జరిగే సంగతులు ప్రతి దినపత్రికలోనూ చూస్తున్నాం గదా? ఇక దింట్లో కూడా ఎందుకు? కాబట్టి వారు చెప్పింది అంతగా బాగుండని విషయం.

జె. అన్నపూర్ణ, (విజయవాడ)

* * *

నండూరి రాజలక్ష్మిగారు వ్రాసిన "శిరోజముల సంరక్షణ" చదివాను. చాలా బాగున్నది. నా అభినందనలు.

జయలక్ష్మి, (బొంబాయి) ★

జంట రేడియోలు

(7-వ పేజీ తరువాయి)

కావాలంటే ఇచ్చావని నీతో చెప్పాను. అది అబద్ధం. అతనికి నా రేడియో అమ్మేశాను......

పద్మ - ఆ... అలాగా...

మధు - ఏం! అలా నిర్ఘాంతపోతున్నావుకే

పద్మ - అబ్బే! మీరు మీ రేడియో ని అమ్మేస్తున్నానని నాతో ముందుగా చెబితే నేను ఆపని చేసేదాన్ని కాదు.

మధు - ఏం పని పద్మా!

పద్మ - మీ రేడియో వుందిగదా అని నా